

Tomáš Karásek (konzultant)

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Pavel Štrunc:

Komparace informačních zdrojů o Evropské unii

Diplomová práce Pavla Štrunce se zaměřuje na jeden z aspektů členství České republiky v Evropské unii, jímž jsou komunikační strategie, které mají českým občanům fungování této pro nás klíčové organizace přiblížit. Motivací k volbě tohoto tématu byla autoru, jak konstatuje na s. 78, profesní zkušenost s prací v jednom z těchto informačních programů. Vzhledem ke krachu ratifikačního procesu tzv. Ústavní smlouvy po neúspěšných referendech ve Francii a Nizozemsku a k peripetiím schvalování smlouvy Lisabonské jde stále o aktuální a relevantní téma.

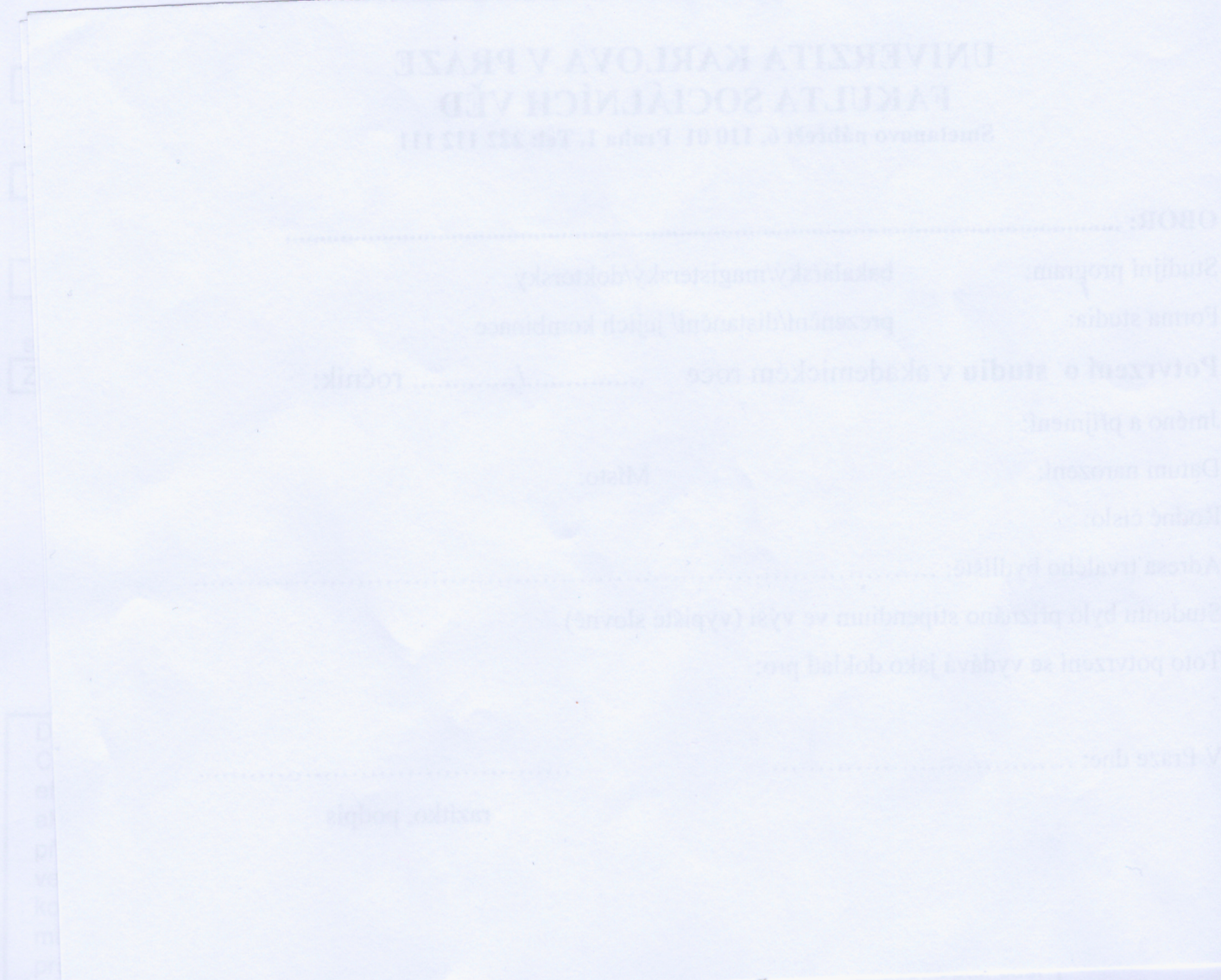
Autor se ve své práci zaměřuje na porovnání dvou informačních zdrojů, jimiž jsou aktivity odboru pro informování o evropských záležitostech Úřadu vlády ČR a program Evropské komise Europe Direct. Práci zahajuje kapitola věnovaná obecným souvislostem teorie komunikace a jejich implikacím pro fungování Evropské unie. Následně se autor věnuje vývoji českého veřejného mínění ve vztahu k Unii a členství ČR v ní. Jádrem práce je popis aktivit obou zmíněných informačních zdrojů, završený analytickou pasáží srovnávající jednotlivé aspekty jejich činnosti a vyvozující závěry a doporučení týkající se jejich efektivity a přínosu.

Práce má jasně definovaný výzkumný cíl a otázky (Který z obou programů je efektivnější a více využívaný? Nestačil by pro potřeby ČR program jediný?). Při popisu struktury práce autor také poměrně přesně formuluje použitou metodologii i konkrétní výzkumné postupy, jejichž důležitou součástí je interpretace průzkumů veřejného mínění a získávání informací prostřednictvím strukturovaných rozhovorů s pracovníky zmíněných programů. Práce kromě toho využívá řadu dalších sekundárních i primárních zdrojů, včetně interních dokumentů Úřadu vlády a Ministerstva pro místní rozvoj ČR.

Vymezený výzkumný záměr vede prakticky nevyhnutelně k tomu, že práce je čistě empirická a veskrze popisná. Výjimkou je závěrečná kapitola 4.5, kde autor shrnuje své poznatky o fungování obou programů a dochází k jednoznačným závěrům o jejich efektivitě. Výsledkem je doporučení, aby v budoucnu fungoval v ČR pouze jeden informační program o EU s tím, že vzhledem ke způsobu financování i dlouhodobého plánování by tímto programem měl být „nadmárodní“ Europe Direct.

Kromě značné popisnosti, která navíc na mnoha místech práce vede ke spoléhání na jediný zdroj informací, lze práci vytknout i ne zcela organické začlenění první kapitoly věnující se teorii komunikace. Její návaznost na zbytek textu je – především v důsledku její značné obecnosti – spíše hypotetická a práce nijak neworkuje s koncepty, jež teorie komunikace přináší. Je otázkou, zda by v této kapitole nebylo vhodnější více akcentovat a rozvést pasáže věnované obecné problematice komunikačních strategií v EU, které by mohly lépe souznít (a být porovnávány) s empiricky orientovaným zbytkem práce.

Práce má na druhou stranu řadu silných stránek, počínaje informačním přínosem a solidní strukturou. Pozitivně lze hodnotit i fakt, že autor byl schopen v akademickém textu využít svých pracovních zkušeností. V neposlední řadě stojí za zmínku kultivovaný jazyk, jímž je práce napsána, a přesné vyjadřování. **Doporučuji proto práci k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit jako **velmi dobrou**.

...součástí souboru sociologických výzkumů z roku 2005
a v části vlastní analýzy pak téměř výhradně o primární interviu materiálu OIEZ ÚV ČR.
Ačkoliv autor deklaruje, že cílem práce je komparace, aplikace této metody není v práci
specifikována, tj. není jednoznačně zřejmé, co bude komparováno, jako budou kriteria,
jasný časový rámec ap. Zde pak chybí jakýkoliv náznak kritiky použitých zdrojů i dalších
metod (zejm. rozhovory s pracovníky center či zástupci federace OIEZ), což lze
s ohledem na téma a výběr použitých zdrojů považovat za vážnou chybu.
Struktura práce je logická, postihuje všechny hlavní aspekty tématu, jedná se o práci
s daným cílem.

2. zpracování tématu i výběr zdrojů při jednání aspektů zvolené problematiky
interpretace přebíraných poznatků, argumentace formulace závěrů a jejich
všeobecně platných závěrů, přesnost vyjadřování, práce s daty, závěry práce